

ČÍSLO 7-8 – ČERVENEC A SRPEN 2015

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

JE ODPOČINEK OPRAVDU TAK NUTNÝ?

Máme před sebou léto, čas prázdnin a dovolených. Mnozí tento čas využijí k tomu, aby cestovali, odpočívali a setkávali se se svými známými. Jsou ale i lidé, kteří budou celé prázdniny pracovat. Někteří proto, že si raději berou dovolenou v zimě, jiní proto, že jim povinnosti v práci nedovolí vzít si dovolenou v létě. Znam ale i lidi, kteří si neberou dovolenou vůbec. Když se jich zeptáte proč, většinou odpoví, že mají moc práce, že bez nich by se jejich firma či kancelář neobešla, a že odpočinek vlastně ani nepotřebují. Někteří to dokonce berou jako svou přednost a na ty, kteří nejsou tak „dobří“ se dívají trochu přes prsty.

Stojí za to si povšimnout, jak se na odpočinek dívá Bible. Hned v první kapitole knihy Genesis se dočteme, že Hospodin šestý den dokončil své dílo a sedmého dne odpočinul. Zdá se, že už tenkrát myslel Hospodin na ty, kterým se práce stane jakousi modlou, a proto přikázal tento odpočinek.

A snad není úplně od věci, když řeknu, že odpočinek jeden den v týdnu pro náš uspěchaný život plný stresu, napětí a nejistoty zřejmě nepostačí. Je třeba mít odvahu se na delší dobu odpoutat od všech povinností, abychom získali odstup, mohli se znovu nadechnout, regenerovat.

Jak je to tedy s těmi našimi blízkými, kteří neodpočívají? Jistě mi dáte za pravdu, že to s nimi nemusí být lehké. Neodpočatý člověk bývá často nervózní, vznětlivý a dříve či později se to projeví na jeho zdraví. Jenže ve většině případů jim jejich „pracovní ideologii“ nevymluvíte.

A jak je to se mnou? Pokud také nemám na dovolenou čas, nebylo by přece jen dobré zkusit to, „vypadnout“ z domu (možná i k radosti našich nejbližších) a hlavně poděkovat za tento vsutku milostiplný čas?

Přeji Vám všem krásné letní dny a vděčnost za dar odpočinku!

sr. Bernarda

KAM ČERT NESMÍ, NASTRČÍ VČELU

Máme za sebou největší evangelizační akci v dějinách naší farnosti – Dny víry. Budiž nám ke chvále, že po hlavních programech v centru Prahy a ve farnosti na náměstí Jiřího z Poděbrad, jsme nejpestřejší program měli právě my. Veliké díky vám všem, kdo jste přiložili hlavy i ruce k dílu. Sestry křížovky v Kroměříži napekly koláčky, vy jste je pak balili i s pozvánkami do pytlíčků a oblečení v tričkách s nápisem „Jsem křesťan, zeptej se mě proč...“ rozdali celkem 1 200 lidem na autobusových zastávkách. Někteří jste akce přímo organizovali, další pomáhali při jejich průběhu, uklízeli, doprovázeli své blízké a známé na programy... Ale hlavně díky za všechny modlitby a oběti! Prosím vytrvejme v modlitbách za návštěvníky i nadále. Vypadá to, že někteří oslovení budou i nadále s námi v kontaktu. Zhruba polovinu návštěvníků jsme neznali. Pán nám odpusť to věčné počítání, ale na programy přišlo,

zahrnuji i Noc kostelů, okolo devíti set lidí. Někdo přišel víckrát, jiní jen tak letmo nakoukli, s dalšími jsme prožili krásná setkání. Díky přímému přenosu Televize Noe mohli koncert sboru Good News Singers shlédnout i ti, kteří by se mezi nás jinak nedostali. Budete se divit, ale nejenom lidé, ale i zvířena se do Dnů víry zapojila! Ve čtvrtek, před začátkem diskuze se slavnými farníky, přilétly včely. Uvelebily se na větvi přímo nad brankou. K jejich nelibosti jsme je za pomoci hasičů nakonec vykázali. To byli naštěstí jediní návštěvníci, které jsme odmítli pustit dovnitř. Z dlouhodobějšího hlediska měly Dny víry jeden zásadní význam. Ke křesťanství od nepaměti patří hlásání radostné zvěsti. Bez toho je naše křesťanství neúplné a neplodné. Přesně toto jsme znovu objevili a pokusili se začít žít. Kéž nám v tom Pán i nadále pomáhá!

P. Jiří Korda

ČERVNOVÁ PASTORAČNÍ RADA

Sešli jsme se desátého června. Provedli jsme reflexi Noci kostelů, Dnů víry i zahradní slavnosti a vyjádřili poděkování všem pomocníkům. Děkuji jmenovitě členům organizačního týmu Dnů víry: sestře Bernardě, manželům Jirsovým, Tomáši Sixtovi a Marku Šrankovi. Zahradní slavnost měli tradičně pod palcem Hanka Stehlíková a Tomáš Hrouda, a opět to bravurně zvládli. Kromě příjemné atmosféry nám letos vyšlo konečně také ideální počasí. V závěru zahradní slavnosti nás při-

jel pozdravit a poděkovat nám hlavní organizátor Dnů víry pater Michal Němeček. Na radě jsme také hodnotili společně s regenschorim Josefem Štefanem úroveň liturgické hudby v našem kostele a ladili některé detaily. Shodli jsme se, že vládne obecně velká spokojenost se současným stavem. Na programu bylo též probíhající řízení ohledně vydání územního rozhodnutí rekonstrukce a stavby. Také informace o přípravách na letní chaloupku, které jsou v plném proudu.

Zasedání pastorační rady bylo posledním pro jejího nejmladšího člena, Tomáše Sixtu. Nastupuje totiž od září přípravu na kněžské povolání. Patří mu veliké díky za jeho službu nejen v radě,

ale zvláště při organizaci programů pro mládež a modliteb chval. Pastorační rada farnosti se opět sejde devátého září.

P. Jiří Korda

KROCENÍ DIVÉ ZVĚŘE 2014–2015

Výuku náboženství v letošním roce v našem kostele navštěvovalo 72 dětí (počty se průběžně měnily) předškolního a nižšího školního věku, starší se scházejí ve společenstvích. Oproti nadpisu děti byly ve skutečnosti v rámci možností docela hodné a spolupracující. Pro letošek skončila výuka 10. června. Děti dostaly také vysvěd-

čení a katecheté: Jarmila Klingerová, Terezie Křížková, Hana Stehlíková, sestra Bernarda, pan kaplan Petr a já jim přejeme pěkný čas odpočinku a těšíme se na shledání po prázdninách. Výuka bude příští školní rok probíhat opět ve středu od 16.30 h., začneme 23. září.

P. Jiří Korda

BIŘMOVÁNÍ

Prosím nejen mládežníky, kteří mají zájem o přípravu na biřmování, aby se přihlásili u vedoucího svého společenství nebo rovnou u mne. Příprava za-

čne v novém školním roce 2015–2016. Přípravu mládeže povedu já, dospělé otec Petr Šleich.

P. Jiří Korda

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

Prázdninový pořad bohoslužeb bude od 1. 7. do 31. 8.

PONDĚLÍ	8.00 mše sv.
ÚTERÝ	18.30 mše sv.
STŘEDA	8.00 mše sv. a po ní 8.40–9.10 výstav Nejsvětější svátosti oltářní
ČTVRTEK	8.00 mše sv., po ní úklid kostela
PÁTEK	15.00 mše sv. 15.45 modlitby proseb 17.00 společenství věřících s duševním onemocněním
SOBOTA	17.00 mše sv.
NEDĚLE	8.00, 10.00, 18.30 mše sv.

Mše svaté v jiný čas, páteční adorace a ostatní pravidelné aktivity se konají pouze po předchozí domluvě. Bude ohlášeno aktuálně při nedělních ohláškách a vyvěšeno na nástěnkách a webu.

KRÁTCE

- **Svátost křtu** přijali: Samuel Jiří Trubač, Lukáš Petr Břach, Antonín Vojtěch Liegert, Josef Vladimír Liegert, Šárka Ludmila Strejcová, Anna Terezie Závodská.
- **Rozloučili jsme se** s Radomírem Michálkem a Eduardem Kuchlerem.
- Tomáš Sixta byl přijat **do teologického konviktu** v Olomouci, kde se bude připravovat na vstup do kněžského semináře. Připomínáme, že ke kněžství směřuje také Petr Burian a v klášteře se formuje Marian Paľo.
- Na **prázdninovou chaloupku** ve dnech 2. 8.–15. 8. v Horní Plané u Lipna se přihlásilo dvacet sedm dětí.
- Dá-li Pán, oslaví 29. srpna pater Jiří krásné 40. **narozeniny** a vzkazuje: „Chcete-li mi něco dát, pomodlete se za mě růženec.“
Společně s ním budeme narozeniny slavit 30. srpna po mši svaté v 10 hodin na farní zahradě.
Pro zajímavost uvádíme, že ve stejný den se narodili i Michael Jackson nebo arcibiskup Jan Graubner a Slováci si připomínají začátek Národního povstání ☺.
- **Pastorační rada farnosti** se sejde ve středu 9. září od 20 hodin.

EUCHARISTIE – SMLOUVA NOVÁ A VĚČNÁ

Tak zní moto Národního eucharistického kongresu 2015, který se bude konat v Brně ve dnech 15.–17. října. Hlavním dnem NEK bude sobota 17. října.

Starozákonní příslib nové smlouvy zdůrazňuje prorok Jeremiáš v 31. kapitole počínaje veršem 31. Naplňuje se v novozákonním vztahu smlouvy mezi Kristem – ženichem a církví – nevěstou. Hlavním motivem loga jsou ruce, které symbolizují smlouvu, spojení a jednotu. Ruka je také symbolem oběti – nabídnuté pomoci. Ruce v logu mají zároveň připomínat ruce kněze, který je při eucharistické modlitbě vztahuje

nad chléb a víno. Hlavní motiv loga je umístěn ve čtyřech kapkách, které dohromady tvoří kříž. Žlutooranžová barva představuje barvu dozrálých klasů, zelená barva vína. Červená připomíná Kristovu krev a modrá Pannu Marii stojící pod křížem. Červená a modrá jsou zároveň barvami národními. Všechny čtyři kapky spojuje Eucharistie – střed našeho života.

V sobotu 17. října v 10.30 hodin se bude v Brně na náměstí Svobody konat hlavní bohoslužba s následným eucharistickým průvodem a s velmi bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna. Pro tuto bohoslužbu bude třeba si předem zajistit bezplatné vstupenky, podobně, jako tomu bylo

např. při papežské návštěvě. Vstupenky objednáme centrálně přes farnost, nicméně doprava bude po vlastní ose. Pokud bude větší zájem, to je 40 a více lidí, mohli bychom objednat autobus. Ve farnosti uspořádáme program pro ty, kdo nebudou moci jet do Brna, ale

budou mít zájem duchovně se spojit s účastníky Národního eucharistického kongresu nejen skrze televizní přenos.

Zájemci o lístky, hlase se pateru Kordovi nebo sestře Bernardě do konce července. Další informace viz www.nek2015.cz.
(jš)

BIŘMOVÁNÍ V KATEDRÁLE

V neděli 24. května přijali tři naši farníci biřmování při slavnostní svato-dušní bohoslužbě v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava.

Hlavním celebrantem byl kardinál Dominik Duka, koncebrovali kněží z farností, ze kterých biřmovanci pocházeli. Lhotku zastupoval otec Petr, který biřmovance také připravoval.

Po slavnosti jsme se společně vydali pozdravit Filipa Neri, světce, jehož svátek slavíme 26. května. U jeho sochy nám otec Petr popřál, abychom se ponejvíce setkávali s takovou tvářící církve, jaké je právě Filip reprezentantem.

Za naši farnost přijali svátost biřmování také Richard Ondrouch a Lukáš Vokřínek

Marie Huppertová z naší farnosti přijala biřmovací jméno Eva Františka

Otec Petr připravil pro biřmovance, kmotry a rodinné příslušníky příjemnou procházku přes Hradčany a slavnostní den jsme zakončili společným nedělním obědem. Za zmínku možná stojí, že dva ze tří biřmovanců byli účastníky Kurzů alfa v našem kostele.

Blanka Strouhalová,
kmotra

Foto: autorka

JAK JE DŮLEŽITÉ MÍTI FILIPA

Před Nocí kostelů jsme ve farnosti zvali náhodné lidi na lhotecké programy Dnů víry. K pozvánce dostávali také malou snídani. Díky Blance Strouhalové můžeme zakusit atmosféru této ranní služby.

Úterý 26. května. Filipe, Filipe, co pak je tohle za předpověď počasí? Zima, vítr a zítra prý i déšť, do toho mě posíláš evangelizovat? Čekala jsem od svého birmovacího patrona trochu víc!

Středa 27. 5. 6.00. A je to tady. Tak, teď mi, Filipe, porad', co si mám vzít na sebe, abych nezmrzla a ještě na to oblékla erární tričko Dnů víry... Výbuch ve skříni, utěrku do košíčků – a co linku kolem očí? Co váháš, mají tě snad zrovna dneska vidět lidé jinou, než opravdu jsi?! A už vystupuju na přidělené zastávce. Je sedm, slunce hraje na schovku a fouká vítr s mrholením. Tak, Pane, dneska je to fakt na Tobě. Něco mi prosím vlož do úst, ať z téhle neznámé o jednom moravském koláčku a autobusové zastávce uděláme příjemné ráno, aby programy Dnů víry nešly z košíčku rovnou do koše...

„Dobré ráno! Vezměte si koláček! Ne ne, nic nevybíráme, jenom vás zveme, máte tam program, začíná to při Noci kostelů.“ „Noc kostelů? To znám.“ Á, Noc kostelů, to bude asi to klíčové slovo... Díky, Filipe! „Dobré ráno, vám také dám koláček, je to s programem. Prosím? Ne, nevybíráme ☺, klidně si vezměte, dobrou chuť! A vám také přeji dobré ráno, koláček vám dám, je tam program na Noc kostelů tady na Lhotce.“...

Pátek 29. 5. 8.00. Padla. Koláčky jsou rozdané, programy taky – a žádný incident. Snad ti, co si vzali, přijdou, nebo jim v tom psím počasí aspoň náš úsměv na chvíli rozsvítil nehostinné ráno. „Aspoň chvíli jít společně, i za to díky,“ řekl před lety v našem kostele Tomáš Halík. A dál? Dál už je to Tvoje, Pane.

Blanka Strouhalová

Dobré ráno, vezměte si koláček

PÁR STŘÍPKŮ ZE DNŮ VÍRY

Během května jsem se zapojil do přípravy a posléze i do realizace tzv. Dnů víry, týdenního festivalu, během něhož se křesťané v Praze představovali „okolnímu světu“.

K centrálnímu programu se přidaly desítky farností a mezi nimi i ta naše. Já jsem se navíc zapojil také v kostele Nejsv. Srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad, kde jsem byl požádán o spolupráci na velkém festivalu OPEN HEART, který jste možná někteří z vás zachytili skrze TV Noe.

Chtěl bych se prostřednictvím našeho Věstníku s vámi podělit o několik střípků z této akce. První z nich zasahují ještě před prvními programy Dnů víry, které začínaly v sobotu 30. května.

Abychom na programy skutečně dostali naše nevěřící nebo nepraktikující sousedy, rozhodli jsme se tři dny před vypuknutím Dnů víry rozdávat na zastávkách MHD koláčky s programem. Na pytlíky od koláčků „farní kosmetičky“ přicvakaly letáčky s programem (za což jim patří velký dík). Sehnání lidí na samotné rozdávání jsem měl na starosti já. Myslel jsem si, že v téměř tisícíhlavé farnosti to bude hračka. Jenže se ukázalo, že v daný čas už je většina lidí v práci nebo na cestě do práce, a tak jsem týden před rozdáváním zjistil, že tabulka je poloprázdná. Byla to velká škola důvěry v to, že Pán Bůh se postará, protože nakonec se podařilo sehnat přesně tolik lidí, kolik bylo potřeba! (I zde všem rozdávajícím patří velké díky.) Na některých zastávkách to šlo hůře, na některých lépe, ale

abych dodal také nějaká fakta, podařilo se nám rozdat odhadem něco přes 1 200 koláčků s programem.

Dalším zajímavým „střípkem“ byl pondělní program Chlapi zvou chlapy, který připravovalo právě společenství mužů. Což bylo pro mne osobně úžas-

*„Víra není pro bačkory –
– chlapi zvou chlapy na pivo“*

né, protože na tomto programu jsem neměl žádné organizační povinnosti a tak jsem si tam šel spíš odpočinout, dát si pivo a pobavit se s přáteli. Velký nápis „PIVO ZDARMA“ přilákal i několik lidí z ulice, mj. dva pány jen o něco starší než jsem já, kteří si dali pivo, sedli si stranou a povídali si. Otec Jiří mi několika laskavými slovy naznačil, že bych si k nim měl přisednout a nějak je „evangelizovat“, a že jestli to neudělám, tak ať si ho teda fakt nepřeju. No, po asi 5 minutách jsem sebral odvahu a přisedl si, chvílku jsme si s chlapci povídali tak nějak spíš o životě než o víře a pak se zvedli, že musí jít. Asi

jsme je moc neevangelizovali, ale aspoň jsme to zkusili!

Již výše jsem psal, že jsem se podílel také na festivalu OPEN HEART, který pořádala mládež z kostela na nám. Jiřího z Poděbrad a který také probíhal v rámci Dnů víry. A pojali to opravdu ve velkém – pódium před kostelem, přímý přenos TV Noe, celkem tři hodiny programu... Zkrátka hodně věcí, které se mohly pokazit. Mojí úlohou přímo na místě bylo moderování večera a ještě jsem měl povědět krátké evangelizační svědectví o tom, co Pán Ježíš udělal v mém životě. Až na místě mi došlo, že je to úplně otevřené místo a člověk se cítí výrazně méně bezpečně, než když něco vypráví v uzavřeném sále. Navíc se některé věci doladřovaly opravdu na poslední chvíli. Zkrátka jsme věděli, a stalo se to jakýmsi motem celé této evangelizační akce, že to buď bude

„strašlivej průšvih nebo velkej zázrak“. Poslední hodinu jsem ještě říkal všem, co se na tom podíleli: „Věřím tomu, že Pán Bůh na nás nenakládá zkoušky, které by byly nad naše síly. Ale už je to opravdu jen čistá víra.“ Nakonec se opravdu Pán Bůh postaral, ať už šlo o počasí, o moderaci, ochránil nás od nějakých opileckých výkřiků a konfrontací. A nejen že nás ochránil, dokonce místní mládež, která vytvořila takový evangelizačně-modlitební tým a oslovovala kolemjdoucí, vyprávěla několik velmi silných příběhů, které svědčili o tom, že to nebyla jen akce pro akci, ale že to byla skutečná evangelizace, která vydala skutečné konkrétní ovoce v životě jednotlivých nevěřících lidí. (Věřím, že ty příběhy budou někde zapsány a publikovány, tak třeba do příštího Věstníku nějaký seženu.) ☺

Nutno podotknout, že samotný ve-

Koncert Good News Singers (D) přenášela v přímém přenosu TV Noe

čer už jsem rozhodně „nejel“ z vlastních sil. A tak Dny víry pro mne byly spíše Dny důvěry – důvěry v Boha a jeho konkrétní pomoc.

Sladkou tečkou za Dny víry pro mne ještě byl koncert světoznámého křesťanského hudebníka Martina Smithe ve velkém sálu Lucerny. Sešlo se na něm 2 200 lidí – bratři z letničních církví, řeholní sestry i nevěřící, ale nakonec všichni společně chválili Boha. Musím říct, že vidět plnou Lucernu jak velebí Boha, bylo pro mne osobně opravdu něco velkého a skvělý konec Dnů víry.

Děkuji všem, co na Dnech víry pomáhali nebo se za ně modlili, ač jak říkal i otec Jiří, my katolíci s tou evangelizací moc zkušeností nemáme, ale ukázalo se, že to s Božím požehnáním jde. Teď je jen na nás, aby se evangelizace nestala jen účelem jednorázových akcí, ale naším „životním stylem“.

Tomáš Sixta

DOBRO KONTRASTUJE SE ZLEM

Celá akce Dny víry se mi moc líbila, jen škoda, že mě pracovní povinnosti omezovaly, a tak jsem nemohla navštívit víc akcí. Dobro, které se lidem touto akcí nabízelo, tolik kontrastuje se zlem, které je okolo nás. Kéž by se akce opakovaly častěji. Myslím, že zasetá zrnka by mohla klíčit. Nevěřící svět tolik potřebuje doteky dobra a víry.

Například jsem se byla podívat u P. Marie Sněžné. V informačním stánku jsem se seznámila s milou dobrovolnicí z okolí Brna a pěkně jsme si popovídaly o svědectví víry. Pak jsem tam zůsta-

la na mši. Je to krásný chrám s historií (14 mučedníků). V homilii zazněla slova: „Bůh má s námi plán i řešení, zná naše cesty. Bůh nás zve, nepřekážejme mu, pozvěme ho k sobě. Zrovna tato slova mi „přišla jako na zavalanou“. V košíčkách v kostele byly také „srolované“ malé papírky s citáty z Bible a možnost napsat „prosbu do nebe“. Právě myšlenky a prosby do nebe vidím jako dobrou inspiraci pro „náhodné“ návštěvníky kostelů.

Eva Kocmanová

DOBRODRUŽSTVÍ S VÝSTAVOU

Chtěla bych se pokusit sdělit nesdělitelné. Dva týdny jsme doprovázeli výstavu *Obrazy rodičovství*, která probíhala od 24. 5. do 7. 6. v rámci Dnů víry v kapli sv. Zdislavy v kostele sv. Jiljí. Každý den byl jiný a přinášel vzácná osobní setkání. Většinou nepřicházely davy, kromě večera Noci kostelů, spíš jednotlivci nebo páry, denně okolo padesáti lidí. Celkem jsme napočítali 777. Mezi nimi i naši farníci.

Na první pohled obyčejné fotografie a stručné texty zachycují důležité mo-

Interaktivní výstava o rodičovství

menty ze života rodiny. V malém domečku můžeme opět spočinout jako v lůně matky. Vracejí se dávno zasuté vzpomínky z raného dětství na rodiče, sourozence, zážitky s dětmi. Slova „Ema má mámu. Máma má Emu. Ó my se máme!“ oslovují i zahraniční turisty: I'll never forget the Emma quote“. Mladá těhotná maminka píše do knihy: „Nečakane krásne, verím, že som na tuto výstavu nezablúdila náhodne.“

Drsný mladík s jemnou slečnou překvapivě píše: „Zajímavé, dojemné. Asi si vytvoříme společný domov.“ Prarodičům výstava evokuje vzpomínky na děti i odrůstající vnoučata. „Krásné, působivé, výstižné a živé, poučné, k zamyšlení, uklidňující,“ takové dojmy zanechává v návštěvnicích.

Nejkrásnější jsou chvíle, kdy přicházejí celé rodiny a kaple sv. Zdislavy se změnila v místo her a radostného sdílení. Hádají emoce, určují vlastnosti podle sourozeneckých konstelací, bloudí s kuličkou mezi hranicemi, zkouší telefonovat,

vážou uzly, nebo kreslí maminku. Na první pohled se zdá, že je to výstava úplně obyčejná a svým způsobem jednoduchá a přitom se opravdu dotýká hloubky. Na lidech, kteří odcházejí, je vidět proměna.

Těší mě, že jsem toho mohla být svědkem, a přeji téhle „chvále rodičovství“, aby dál povzbuzovala k nesnadné, ale krásné cestě. **Jana Šilhavá**

Vernisáž výstavy o rodičovství v ambitech dominikánského kláštera

LAUDATO SI – TOBĚ BUĎ CHVÁLA

Slova odkazující ke Chvalozpěvu stvoření sv. Františka z Asisi nese v názvu nová encyklika papeže Františka, která byla zveřejněna 18. června.

Encyklika pojednává o péči o společný domov. Biskup Václav Malý ji charakterizoval větou: „Dokument vychází z myšlenky, že naším společným domovem je celá planeta.“

Klíčová otázka encykliky zní: „Jaký druh světa chceme zanechat těm, kteří přijdou po nás, dětem, které právě vyrůstají?“ Tuto otázku nelze řešit izolovaně, jen samostatně v oblasti životního prostředí. Vede nás k přemýšlení

o tom, co je smyslem života na zemi, co je cílem naší práce a veškerého našeho úsilí. Pokud se nebudeme zabývat těmito hlubšími problémy, nebude podle papeže Františka naše starost o ekologii produkovat žádné významné výsledky.

Encyklika je dostupná v několika světových jazycích na stránkách rádia Vatikán, český překlad se připravuje.

Zdroj ČBK

POUTNÍ MŠE NA LHOTCE

7. května se na Lhotce konala krásná poutní zpívaná mše k naší Panně Marii Královně míru. Celebroval ji vzácný host opat Strahovského klášte- ra Mons. Michael Josef Pojezdny, O. Praem (pozn. čestný předseda Spo- lečnosti pro obnovu Mariánského slou- pu). V homilii zazněla slova: Náš život s Kristem má dopad na celý svět. Pan- na Maria vše prožívá se svým Synem. Je Matkou všech – každého z nás. Máme se snažit o sjednocení, patříme do lidské rodiny. Zlo a napětí je třeba přemáhat dobrem. Máme poslání – patříme Bohu a on každého z nás posílá k lidem. Neseme v sobě Krista. Je to poznat, když jednáme ve světě a v rodině?

Při každé slavnostní mši na Lhotce vzpomínám, kolik mší jsem tam už za svůj život prožila. Kolik generací se mi měnilo před očima. Kolik farníků, které jsem znala, třeba jen od vidění, už Bůh k sobě povolal. Při písni Panis Ange-

licus vždy vzpomínám na svou babič- ku, která ji nádherně zpívala na plzeň- sku, kam jsem za ní jezdila.

Celebroval opat Mons. Michael Josef Pojezdny, O. Praem

Ale Lhotka stále žije nadějí mladých generací. Je to povzbuzující. Při písni Bože, chválíme Tebe mě vždy oslovují slova... „Když vše se v světě mění, Ty sám jsi bez proměny...“ Při naší závě- rečné písni „Královno míru“ také vždy vzpomínám. Díky Bohu, P. Marii, du- chovním otcům a farníkům.

Eva Kocmanová

ZAHRADNÍ SLAVNOST PO POUTNÍ MŠI

Nadšení diváci divadélka Popoupo

Nehádejme se, ať se drak nevzbudí!

Rozhovory s vybranými farníky

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych se lehce ohlédla za uplynulou zahradní slavností. Jak jistě víte, je to akce, na které jsou vítáni všichni farníci, velcí i ti malí. Počasí vyšlo nádherně, domácí zákusky, upečené klobásy a chlazené pivo chutnaly výborně, sportovní klání heterogenních

skupin (předem daný počet mužů, žen a dětí) pobavilo.

Celé odpoledne začalo nenápadným divadelním představením „PO-POUPO“ (= Podivuhodná pouť pouští). Jana Kalendová sepsala čtivý scénář podle stejnojmenné knihy Zuzany Holasové a strávila bezpočet večerů tvorbou vizuálně poutavých kulis a vyráběním pohyblivých loutek za pomoci dcery Markétky. Možná jste to zaznamenali – loutky byly vážně vymakané, mohly zvedat jednu ruku (loutkoherec tahal za provázek). A aby ruka loutky nezůstala ve vzduchu, tak byla zatížena kamínkem a vlastní vahou klesala k zemi (loutkoherec povolil provázek).

A o čem bylo představení? Čtyři děti se záhadným způsobem dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely.

Oblíbený skákací hrad

Tematické hry k divadélku Popoupo

Buď společností, posíláš mír – měření sil

Pravidla, která pro hru stanovily, se najednou mění ve skutečnost a děti tak okamžitě pocítí následky svých dobrých či špatných rozhodnutí.

To jim, a stejně tak divákovi, postupně otevírá oči i srdce. Někteří recenzenti přirovnávají atraktivitu děje k Letopisům Narnie. Příběh přináší poučení i nutnost pozitivního náhledu na život. Ukazuje, jak důležité je odpuštění a že je nutné umět odpouštět i sám sobě. Nabádá ke konání dobrých skutků (někdy stačí i maličkost). Na druhou stranu nezastírá, že v každém z nás se snoubí dobro a zlo a je jen na nás, jestli s oním zlem budeme bojovat, či mu podlehneme. Mně se zejména líbila pasáž, ve které se hladové, žíznivé a unavené děti podivují, proč je v poušti jezírko a jídlo, když si ho dle vlastních pravidel nenaplánovali. Tehdy se od tajuplného pomocníka dozvědí nadčasové sdělení: „Existují ještě jiná pravidla, než ta vaše. A jedno z nich říká: ‚Kdo tě prosí, tomu dej. Dej mu štědře, ne jen tak trochu, aby se neřeklo.‘ A vy jste prosili o pomoc.“ Kniha „Podivuhodná pouť pouští“ vyšla po dvaceti letech v druhém vydání v nakladatelství

s hrami na motivy tohoto příběhu. Odhadujeme, že letos se zúčastnilo cca 80 dětí. Všem organizátorům a dobrovolníkům, kteří se do akce zapojili, patří velký dík.

Lenka Procházková

*Na závěr slavnosti nás navštívil
P. Mgr. Ing. Michal Němeček*

Foto: O. Hroudová a M. Danielová

VÝSTAVA: CIRKUS OČIMA DĚTÍ

Během prvního červnového týdne proběhla u nás v kostele výstava dětských prací, které vznikly v keramickém kroužku CMŠ Studánka ve školním roce 2014/2015.

Malým umělcům je od čtyř do šesti let. Spolu s dětmi jsme se zaměřili na téma cirkus. Povídali jsme si, kdo v cirkuse vystupuje, co se může naučit, co je pro jednotlivé postavy – zvířata – typické. Velkou inspirací nám byly obrazy malíře Františka Tichého a encyklope-

die zvířat. Během jednotlivých setkání jsme vyráběli klauna, lva, artistu, velblouda, cvičeného pejska, žirafu a opici na koloběžce. Snažila jsem se každé dítě povzbudit k vlastnímu pojetí postavy. Děti si samy vymýšlely, jakou výjimečnou dovedností budou jejich postavy vynikat.

Děkuji moc dětem za společně strávený čas, radost, kterou do výrobků vložily, a fantazii, se kterou své výrobky tvořily.

Jana Váňová

lektorka kroužku keramiky

Malí výtvarníci

VÝCHOVA DĚTÍ SE PODOBÁ HOKEJI

Na prázdniny posíláme rodičům článek o výchově dětí, který napsala paní Alena Lavičková. Společně s manželem měli v našem kostele přednášku pro farní akademii v roce 2013 o Panně Marii, matce a vychovatelce, patří do svazu schönstattských rodin.

Dostali jsme lístky do O2 arény na mistrovství světa v hokeji na zápas Německo – Francie. Zpočátku jsem nevěděla, komu fandit. Protože Schönstatt je v Německu a poznali jsme tam tolik dobrých lidí, cítila jsem povinnost

fandit Němcům, ale francouzští chlapci byli o moc hezčí, dresy krásnější a taky jakýsi šarm. Sledovala jsem hokej a současně i všecko kolem. A pak nastala komerční přestávka. V té chvíli se otevřely v rozích arény brány na led

a z nich se vyrojili muži, každý v ruce širokou lopatu na shrnování ledu a nacvičeným způsobem rychlým tempem ve vteřině shrnuli celou ledovou plochu. Pro mě byl tento zážitek tím nejsilnějším z celého mistrovství světa. To, jak tuto akci hoši vykonali ve velmi krátkém čase, nemohli lelkovat, pokašlávat, smrkat, prostě dělali přesně to, co měli poručeno a precizně nacvičeno. Ta úžasná kázeň, ta takřka stoprocentní účinnost jejich práce fascinovala. Vzpomínám si, jak jsme jako mladí bruslili na místním kluzišti. Taky bylo nutno uklidit led, ale nám to trvalo třeba i hodinu a nebylo vůbec jednoduché všechen sníh z ledu odklidit.

Individuální výchova dětí se to tomu hokeji tak trochu podobá. Zpočátku člověk neví, „komu fandit“. Pozoruje, jak je jeho milované dítě docela jiné, než by čekal. „Ach jo, ono není po mně, to já jsem vždycky..., to já jsem nikdy..., po kom jen je?“ A tak, mám-li radit já, která se na to vůbec necítím, radím: pozorujte život a hledejte s pokorou vždycky to, čemu a proč fandit. I kdybyste fandili jen pro „krásný dres“.

Rada druhá: nenechte se emočně příliš vtáhnout do děje. Když hrají Češi a nejde to, jsme jako slepí a fandíme jenom jim. Proto dítě, které se vám nejvíc podobá a je po vás, trpí nejvíce. Nejde z těch emocí nikam ven a vy je pak tím velikým „fanděním“ zbavujete svobody. Tlak, že oni „musí vyhrát“, je jako těžké břemeno, které jim naložíte. Proto radím, vnímejte své děti jako Bohem darované, zcela jedinečné, ne jako své vlastnictví. Oni nemusí vyhrát, my jim musíme fandit, ale je možné i „pozorovat jako kamery“.

Rada třetí: „Učte se žasnout“. Možná si ani neuvědomujeme, že neumíme žasnout. Úžas vede k vděčnosti a pocitu hlubokého štěstí. Učte se žasnout nad vším všedním a nepatrným, abyste v tom světle „žasnutí“ dovedli přehlednout to, nad čím žasnout nejde.

„A pak nastala komerční přestávka...“ ano, takové děti bych chtěla mít. Aby všechno „klapalo“, aby nic nevázlo. Aby byl každý na svém místě, aby byly vzorné ve škole a charakterní a moudré a chodily včas domů, abych se o ně nemusela strachovat. Aby nosily pěkné oblečení a nedělaly mi ostudu na školní besídce v riflích. Aby se holky tolik nemalovaly, aby dospívající kluci nepili pivo, aby... Ale nám to „uklizení ledu“ kdysi trvalo i hodinu a taky jsme jej pak měli krásný a měli jsme radost. I když to nebylo dokonalé, bylo to naše kluziště. Rada čtvrtá: Budte trpěliví. Pán Bůh má čas, on jej neměří hodinkami jako my, u Něho je stále „ted“.

Tím posledním, co bych chtěla sdělit, je toto: Nemysleme si, že na výchovu dětí stačíme sami. Máme velkou pomocnici v Panně Marii. Horlivým životem modlitby a příspěvky do kapitálu milosti svým dětem vyprosíme všechno. Panna Maria od nás chce jediné: dát našim dětem svůj čas. Není nic důležitějšího, co bychom svým dětem mohli darovat, než náš Pannou Marií proměněný čas. A nebojte se, Ona nám naše děti vychová. Jen musíme žít věrně své poslání rodičů a být tím, čím jsme – z celého srdce.

*Se svolením **Aleny Lavičkové**
upravila **Jaroslava Danielová***

JAK SE NEZTRATIT V OBČANSKÉM ZÁKONÍKU

Květnová Farní akademie, která se konala v neděli 17. 5. 2015, byla věnována problematice nového Občanského zákoníku (NOZ), který vstoupil v platnost dne 22. 3. 2012 (č. 89/2012 Sb.) a účinnosti nabyl dne 1. 1. 2014. Přednášel náš farník JUDr. Jiří Gorčík, který svůj příspěvek nazval „Nový občanský zákoník. Jak jej pochopit a neztratit se v něm“.

V úvodu své přednášky JUDr. Gorčík stručně zrekapituloval historii tvorby a platnosti občanských zákoníků v českých zemích. Jejich počátek se datuje z dob Rakouska–Uherska, a sice od r. 1811, kdy nabyl platnosti tzv. IUS CIVILE, městské a obyčejové právo, který v zásadě přetrval až do roku 1950. Tehdy byl uveden v platnost Občanský zákoník – zákon č. 141/1950 Sb., označovaný jako tzv. „střední“ zákoník, který byl nahrazen Občanským zákoníkem z roku 1964 – zákon č. 40/1964 Sb. Od 90. let byly zahájeny práce na vytvoření NOZ. První záměr zpracoval prof. JUDr. Knapp, druhý prof. JUDr. Zoulík a třetí záměr prof. JUDr. Karel Eliáš, který se tak stal hlavním autorem NOZ. Práce na NOZ byly s konečnou platností potvrzeny rozhodnutím vlády ČSSD z roku 2001. Není bez zajímavosti, že trvaly celkem více než deset let, takže, jak je uvedeno výše, jeho platnost se datuje od r. 2012 a účinnost až od r. 2014.

NOZ má celkem 3 081 paragrafů. Ruší se jím 238 jiných předpisů (mimo předchozí Občanský zákoník, např., Obchodní zákoník, Zákon o rodině, Zákon o vlastnictví bytů atd.), a proběhla též novelizace dalších předpisů. Má klasickou strukturu: část – hlava – díl –

– oddíl – pododdíl – skupina paragrafů – název paragrafu. Jeho logikou je zásada: od obecného k zvláštnímu, od jednoduchého ke složitému. Do množiny pramenů NOZ patří: dohoda, psané právo, zásady, zvyklosti, dotváření a precedens. Nalezneme zde výklad

řady pojmů, jako jsou: ústavnost, zásady a hodnoty, text a smysl zákona, dobré mravy, právo na štěstí, analogie aj. V relaci k předcházejícímu Občanskému zákoníku doznal změn také způ-

sob vyjadřování – stylistika – např. (v závorce je původní styl): závazek (původně vztah); povinnost (původně dluh); ustavení (zřízení); určí (v případě smlouvy či aktu); stanoví (zákon); učiní, může (je povinen, je oprávněn); právní jednání (právní úkon); zdánlivé právní jednání. V případě formulace domněnky – např.: má se za to (vyvratitelná domněnka); platí (nevyvratitelná domněnka); hledí se, považuje se (fikce) aj. Byly zavedeny nové či znovuobnovené pojmy např. právní osobnost, štěstí, lichva, přístavek, služebnost, závdavek, výprosa, odkaz, reálné břemeno, trust, výměnek, pacht. Bohužel, je zde také řada pojmů, jejichž interpretace je právnicky obtížná, případně i zcela nejasná, např. štěstí nebo sel- ský rozum.

Obsáhlá je část definující a vysvětlující pojem „fyzická osoba“ a vše, co s ní souvisí, a to počínaje počítáním – počaté dítě má některá práva narozeného dítěte (!) – a konče smrtí (prohlášením za mrtvého, důkazem smrti). Paragrafy se dále týkají svéprávnosti a jejího omezení, osob blízkých (nově jsou mezi osoby blízké zahrnuti i švagři/švagrové), dědictví, autorských práv, nezvěstnosti způsobu nabytí zletilosti, pojmu selský rozum (vyšší stupeň je odbornost), ochrany osobnosti aj.

Analogicky je podrobně formulován i oddíl věnovaný právníkům osobám. Konkrétně podmínkám pro ustavení a vznik korporace, spolku, obchodní společnosti, podniku, nadace, ústavu apod., dále jejich zrušení a zániku, změnám v názvu, je zde formulována tzv. korporační loajalita apod.

Rodinné právo zahrnuje především podmínky pro vznik, způsobilost, překážky, neplatnost a zánik (rozvody) manželství, dále povinnosti a práva manželů, manželské majetkové právo atd.

Neméně obsáhlá je část NOZ věnovaná „absolutním majetkovým právům“.

Ze všeobecných ustanovení vyplývá, že majetkové právo působí vůči každému, pokud to není v rozporu se zákonem. Mezi tzv. věcná práva patří např. (a) materiální publicita katastru, jejímž důsledkem je, že nikoho neomlouvá neznalost v katastru zapsaného údaje, (b) ochrana a uchování držby, (c) převod vlastnického práva, (d) nabytí od neoprávněného, (e) stavba a (f) správa cizího majetku.

V NOZ je nově definovaná „věc“ v tom smyslu, že věcí je vše, co je rozdílné od osoby a co slouží potřebám lidí. Takže např. zvíře ani část lidského těla nejsou věcmi. Nově je upravena problematika dědictví. Je specifikováno celkem šest skupin dědiců. Je zde řešeno majetkové právo (smlouvy darovací, koupě, pacht, nájem, úvěr, licence atd.).

Přednáška, ačkoliv se v téže době hrál důležitý hokejový zápas, byla poměrně hojně navštívena, čemuž odpovídala i bohatá diskuse.

(Poznámka: zpracování tohoto přehledu bylo umožněno laskavým zapůjčením podkladů od JUDr. J. Gorčíka.)

Karel Štamberg

POZVÁNÍ NA ANENSKOU POUŤ

Pro velký úspěch se opět vracíme do Benecka v Krkonoších. Vhodné pro všechny věkové kategorie. Odjezd autobusem nebo vlastní dopravou v pátek 24. 7. a návrat v úterý 28. 7. Ubytování ve dvou až čtyřlůžkových pokojích v horské chalupě pět minut od autobusu, se vším vy-

bavením. Různorodá možnost stravování i možnost vlastní vaření. O děti bez doprovodu se postará paní učitelka Brumovská. Bude pro ně zajištěna plná penze.

Informace

Marta Brumovská
mobil 722 142 461

VLAK LUSTIG

Vlak Lustig je symbolickou připomínkou nacistických transportů křižujících Evropou druhé světové války.

XVI. ročník Mezinárodního festivalu česko-německo-židovské kultury Devět bran představí ve svém letošním programu ojedinělý mezinárodní divadelní projekt **Vlak Lustig – Vlak svobody 2015**. Jeho nedílnou součástí je i **divadelní inscenace Arnošta Lustiga a Petra Kracika „Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou“**, která připomene osudy obětí nacistických transportů, křižujících Evropu v rámci tzv. konečného řešení židovské otázky. Mezinárodní divadelní projekt **Vlak Lustig – Vlak svobody 2015** se koná v rámci oslav 70. výročí ukončení 2. světové války.

Projekt bude zahájen 18. června 2015 na nádraží v Bohušovicích nad Ohří (Terezín), kde bude představena historická vlaková souprava a také odehráno první představení inscenace Arnošta Lustiga a Petra Kracika „Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou“. Zvláštní historická vlaková souprava pak symbolicky projede šesti státy střední Evropy. Poslední představení projektu budou odehrána **v Praze 17.–19. července 2015, nádraží Praha-Bubny**, kde bude projekt slavnostně zakončen.

Více na www.vlaklustig.cz

Doporučuje **Marie Cibulková**

KDO BY SE TĚŠIL NA PIGÁRO HNED PO RÁNU

Před pár měsíci nám volali z Vinohradské nemocnice, že pro nás mají klienta. Pan Jan v Čechách nikoho nemá, syn mu zemřel a vnuci se rozprchli po světě. Jeden žije v LA a druhý v Tokiu. Sociální pracovnice z nemocnice nás prosila, abychom si pána vzali do péče, protože jinak by nemohl jít domů. Pan Jan je diabetik, po mrtvičce, trpí demencí středního stupně a není schopen se o sebe postarat sám.

Kolegové vyzvedli pana Jana v nemocnici a odvezli ho domů. Už po pár hodinách bylo jasné, že je velice osobitý, má zavedené zvyky, ze kterých v žádném případě neustupuje. Kouří jako tovární komín, ignoruje skutečnost, že má cukrovku, a večer si dopřává několik frťánků – nejraději Fernetu. Veselými historkami ze života nešetří, jen se často v příběhu zadrhne a zamotá. Pravidelně prchá z bytu na potulku, přestože často netrefí domů a bloumá po sídlišti nebo ho najdeme v oblíbené hospůdce.

Máme u pana Jana veliký rozsah služby, sestry ho navštěvují denně na hodinu a snaží se udržet jeho cukrovku v únosných mezích. Pečovatelky potom ráno, v poledne a večer zajišťují vše ostatní, jídlo, nealkoholické pití, úklid, čisté prádlo. Koordinujeme také lékařskou péči, vozíme ho na různá vyšetření i rehabilitaci.

Celou situaci zpestřuje nejstarší z vnuků, který se narodil a žije v USA.

Projevuje dokonalou neznalost zdejší situace i možností zdejších služeb. S dědečkem komunikuje přes Skype a nás potom pronásleduje po emailu a telefonu. S ohledem na časový posun telefonuje v neuvěřitelné hodiny a požaduje od nás okamžité řešení problému klidně kolem půlnoci.

Nedávno jsme se zasmáli. Pan Jan není žádné ranní ptáče. Večer rád vyseďává a ráno mají sestřičky problém, aby ho vylákaly z postele na inzulín a snídani. „Kdo by se těšil na pigáro hned po ránu. Každý normální chlap si dá turka a cigáro,“ brání se pravidelně pan Jan. Jeho zálibu ve vstávání ilustruje nedávná historka. Naše sestra dorazila na ranní návštěvu. Jako obvykle byl byt zamčený. Pan Jan pro jistotu za-

„Zazpíváme si a pěkně se do toho opřete...“ Naši Marušku nic neutahá

strčil i bezpečnostní řetězky. Sestřička se snažila mezerou ve dveřích řetěz uvolnit, bouchala, volala, křičela. Nakonec rámus přivolal sousedku. Ta projevila neobvyklou součinnost a donesla vařečku, smeták a podobnou výbavu. Sestřička ulehla na zem a po několika pokusech, za pomoci různých nástrojů se jí podařilo řetěz uvolnit. Pán si hověl v posteli: „Tak jsem doufal, že sem to zasekl pořádně a vy se sem nedostanete. Docela bych se bez těch všech vašich léčebných metod obešel...“

Přeji vám překrásné léto.

Eva Černá

(Pozn. red.: jména a místa jsou změněna.)

PLÁNUJEME

28. 6., 28. 7., 28. 8.

Modlitby za národ u hrobu sv. Václava v 16.15 h.

2. 8.–15. 8. **Letní chaloupka** v Horní Plané

30. 8. – **Požehnání aktovek** a školních pomůcek při mši svaté v 10.00.

1. 9. – **CMŠ Studánka** začíná školní rok mší svatou v 8.30

6. 9. – Nedělní mše sv. v 10.00 bude zvláště upravená pro děti

9. 9. – Zasedání **pastorační rady** farnosti ve 20.00

23. 9. – Začíná výuka náboženství v novém školním roce

15. 10.–17. 10. **Národní eucharistický kongres** v Brně, hlavní bohoslužba 17. října v 10.30 hodin. Bezplatné vstupenky je potřeba objednat přes farnost do **poloviny srpna 2015**.

CESTA SLUŽEBNÍ NEBO SVATEBNÍ?

Rozdíl mezi zenovou meditací a křesťanskou modlitbou popsal Wilfrid Stinissen, řeholník z řádu trapistů, který dříve věnoval zenové meditaci dost času:

„Je nádherné prožívat jednotu s celým stvořením, uspokojovalo mě povznést se nad všechny rozpory. Měl jsem dojem, že vystupuji do stále větších výšin mystiky. Avšak aniž bych si to uvědomoval, začínal jsem cosi ztrácet. Najednou jsem si uvědomil, jak velké chyby jsem se dopustil. Modlitba je totiž ve své podstatě živým osobním vztahem k Bohu, našemu Otci. Zen nepochybně uvádí člověka do mystických zkušeností. Zdá se, že tu není rozdíl. Jenže on tu je. Jaký?“

Takový jako mezi svatební cestou ve dvou a služební cestou o samotě, přestože vede po stejné trase. Svatební cestu člověk prožívá ve společenství milovaného nebo milované a všechno se děje ve znamení lásky. Služební cesta probíhá na vlastní pěst – člověk za ni nepotřebuje být nikomu vděčný.“

Další podněty k modlitbě viz www.modlitba.cz

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 26. 6. 2015.

Uzávěrka příštího čísla je **2. srpna 2015**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.